

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Suceava (Rumunia) w dniu 23 kwietnia 2020 r. – BE, DT / Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Accer Ipurl Suceva – lichidator judiciar al BE, EP

(Sprawa C-182/20)

(2020/C 297/29)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Suceava

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BE, DT

Strona pozwana: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Accer Ipurl Suceva – lichidator judiciar al BE, EP

Pytanie prejudycjalne

Czy dyrektywa 2006/112/CE⁽¹⁾ i zasady neutralności podatkowej, prawa do odliczenia VAT i pewności obciążeń podatkowych stoją na przeszkodzie, w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym, przepisom krajowym, które wraz ze wszczęciem postępowania upadłościowego wobec podmiotu gospodarczego nakładają automatycznie i bez dalszej weryfikacji obowiązek dokonania korekty VAT w drodze odmowy prawa do odliczenia VAT związanego z transakcjami podlegającymi opodatkowaniu poprzedzającymi ogłoszenie upadłości oraz nakazują podmiotowi gospodarczemu zapłatę VAT podlegającego odliczeniu? Czy zasada proporcjonalności stoi na przeszkodzie, w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym, takim przepisom prawa krajowego, biorąc pod uwagę konsekwencje ekonomiczne dla podmiotu gospodarczego i ostateczny charakter takiej korekty?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (JO 2006, L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez rechtbank Overijssel (Niderlandy) w dniu 25 maja 2020 r. – XXXX / Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-217/20)

(2020/C 297/30)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Overijssel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: XXXX

Strona przeciwna: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/88/WE z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pracownik nie traci swojego wynagrodzenia lub jego części w związku ze skorzystaniem z prawa do corocznego urlopu? Czy też przepis ten należy interpretować w ten sposób, że pracownik zachowuje swoje wynagrodzenie w trakcie korzystania z prawa do corocznego urlopu, niezależnie od tego z jakiej przyczyny nie świadczy on pracy podczas urlopu?
- 2) Czy art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88 [...] należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom i praktykom krajowym, zgodnie z którymi pracownik niezdolny do pracy z powodu choroby zachowuje w trakcie korzystania z corocznego urlopu swoje wynagrodzenie do wysokości wynagrodzenia z chwili bezpośrednio poprzedzającej skorzystanie z tego urlopu, nawet jeśli ze względu na długi okres niezdolności do pracy wynagrodzenie to jest niższe niż to, które otrzymałby w przypadku pełnej zdolności do pracy?

- 3) Czy wynikające z art. 7 dyrektywy 2003/88 [...] oraz utrwalonego orzecznictwa unijnego prawo każdego pracownika do corocznego płatnego urlopu należy interpretować w ten sposób, że obniżenie tego wynagrodzenia w okresie urlopu wziętego w trakcie trwania okresu niezdolności do pracy jest sprzeczne z tym prawem?

(¹) Dz.U. 2003, L 299, s. 9.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Mureș (Rumunia)
w dniu 27 maja 2020 r. – Sindicatul Lucrătorilor din Transporturi, TD / SC Samidani Trans SRL**

(Sprawa C-218/20)

(2020/C 297/31)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Mureș

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sindicatul Lucrătorilor din Transporturi, TD

Strona pozwana: SC Samidani Trans SRL

Pytania prejudycjalne

- 1) Wykładnia art. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) (¹): czy wybór prawa właściwego dla indywidualnej umowy o pracę wyklucza stosowanie prawa państwa, w którym pracownik zazwyczaj świadczył pracę, czy też fakt, iż dokonano wyboru prawa właściwego wyklucza stosowanie art. 8 ust. 1 zdanie drugie tego rozporządzenia?
- 2) Wykładnia art. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I): czy płaca minimalna obowiązująca w państwie, w którym pracownik zazwyczaj świadczył pracę, stanowi prawo objęte zakresem „przepisów, których nie można wyłączyć w drodze umowy, na mocy prawa, jakie, w przypadku braku wyboru, byłoby właściwe”, zgodnie z art. 8 ust. 1 zdanie drugie tego rozporządzenia?
- 3) Wykładnia art. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I): czy wskazanie w indywidualnej umowie o pracę przepisów rumuńskiego kodeksu pracy jest równoważne z wyborem prawa rumuńskiego w zakresie, w jakim w Rumunii powszechnie wiadomo, że pracodawca z góry określa treść indywidualnej umowy o pracę.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) (Dz.U. 2008 L 177, s. 6).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Constanța (Rumunia) w dniu 29 maja 2020 r. – Euro Delta Danube Srl / Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Tulcea

(Sprawa C-225/20)

(2020/C 297/32)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Constanța